

กำลังหลงทางในสังคมปัจจุบัน นี่คือจุดประสงค์ของข้าพเจ้าที่สร้าง “เมืองโบราณ” ขึ้น หวังเพื่อแก้ไขสิ่งเลวร้ายที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบัน แต่ปัญหาใหญ่จะสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร ใครจะเป็นผู้แก้ไข คำตอบของข้าพเจ้า คือ ไม่ใช่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต้องทุกๆ คน ไม่ใช่เรื่องราวของเช้าเย็นวันหนึ่ง จะต้องเป็นเดือน เป็นปี เป็นศตวรรษ เหมือนที่โบราณกล่าวไว้ว่า หากจะสร้างภูเขามองภูเขา ดินก้อนหนึ่งมีคุณค่าของดินก้อนหนึ่ง เปรียบเสมือนคนเดินทาง ก้าวหนึ่งย่อมมีคุณค่าของก้าวหนึ่ง ภูเขาที่สำเร็จต้องอาศัยคุณค่าของหินก้อนแรก ระยะเวลาที่เราเดินสำเร็จต้องอาศัยคุณค่าของก้าวแรก

หากคิดของข้าพเจ้าไม่สอดคล้องกับคนที่ยึดถือว่าสังคมปัจจุบันนี้ถูกต้องและยึดถือไว้ปฏิบัติให้ก้าวหน้าต่อไป ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องให้ท่านเหล่านั้นตั้งอยู่ในความเที่ยงธรรม จงพยายามหาสิ่งที่ดีจากสิ่งที่เราเกลียด หาสิ่งที่เลวร้ายจากสิ่งที่เรารัก เพื่อนำมาประกอบการวินิจฉัยกับวัฒนธรรมประเพณีของโบราณไทย ว่ามีคุณค่าสมเจตนารมณ์ของข้าพเจ้าหรือไม่

จะได้ผลประการใด แล้วแต่สวรรค์จะทรงโปรด

พระโอรส ๙๐, ๙๑๐

เมืองโบราณ

กิโลเมตร ๓๓ ถนนสุขุมวิท (เดิม)

ด. บางปูลาม สุนทรปราการ

โทรศัพท์-โทรสาร : ๓๒๓-๙๒๕๓

เมืองโบราณ

๑. พระแท่นที่ประทับ

๒. ศาลาหน้าเมือง

๓. ประตูเมือง

๓๕. ปรางค์สามยอด สทบุรี

๓๖. วิหารโศภิตาจารย์ สิงห์เร

๓๗. บางระจัน

๖๙. พระธาตุนารายณ์เจงเวง สกลนคร

๗๐. วิหารล้านช้างและหล่อไตร

๗๑. พระธาตุนม นครพนม

ความประสงค์

การสร้างเมืองโบราณ

เมืองโบราณคือเมืองในอดีต อดีตคือช่วงเวลาที่ผ่านมา
ไป ช่วงเวลาที่ผ่านมาไปย่อมต้องมีช่วงเวลาที่ดีตามมา ความ
แตกต่างอยู่ที่ถึงก่อนถึงหลังเท่านั้น เช่นเดียวกับ พระอาทิตย์
พระจันทร์ ต่างผลัดกันให้แสงสว่าง เกิดวัน เดือน ปี
ปรากฏการณ์ทั้งหลายย่อมไม่มีจุดเริ่มต้นให้เห็นได้ เป็น
วัฏฏที่หมุนเวียน เหตุวันนี้ย่อมสืบเนื่องมาจากเมื่อวานนี้
การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ย่อมมาจากวันนี้
ฉะนั้นเรื่องของอดีตคนปัจจุบันจำเป็นต้องรู้ หากเราไม่
รู้จักอดีตก็เหมือนเดินเรือในท้องทะเล โดยปราศจากเข็ม
ทิศและหางเสือ ผลที่จะเกิดขึ้นกับเรือลำนั้นเป็นที่น่าวิตก
กังวลเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่ง ความเสียหายนั้นเนื่องมาจากความไม่รู้ แต่ไม่
รู้จริงเสียหายมากกว่า ยิ่งไม่รู้จริงแล้วทำเป็นรู้ผลที่สุดคือ
หายนะ โบราณและปัจจุบันความสำเร็จกับความล้มเหลว
ตกอยู่ในห้วงแห่งสาเหตุนี้มากต่อมาก การที่จะรู้จริงนั้น
ต้องมาจากความยากลำบาก จะต้องเผชิญกับอุปสรรคนานา
ประการ โลกปัจจุบันนี้แคลงทุกวันเรื่องเล็กๆ เรื่องหนึ่งที
เกิดขึ้นในมุมเล็กๆ มุมหนึ่งของโลก สามารถกระทบ
กระเทือนถึงทุกแห่งในโลกได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหวั่น
วิตกว่าความเปลี่ยนแปลงของสังคมระบบใหม่เกิดขึ้นจาก
ความบีบคั้นของสิ่งแวดล้อมทางวัตถุ ประกอบกับปัจจุบัน
นี้ วัฒนธรรมประเพณีตะวันออกกับตะวันตกกำลังเผชิญ
หน้ากันอย่างรุนแรง และคงจะร้ายแรงยิ่งขึ้น ผู้ที่มีสติ
ปัญญาหรือบัณฑิตทั้งหลายจะต้องพึงเล็งในกรณีนี้เป็นพิเศษ
แม้แต่พวกที่ถือคัมภีร์ของตนเป็นสรณะนับเป็นศตวรรษมา

แล้วก็ตาม ต้องละทิ้งทิวของตน หันมาพิจารณากับสิ่งที่เขา
เคยคิดว่าเป็นปรัภักษ์

ข้าพเจ้าเชื่อว่าศีลธรรมของพลโลกปัจจุบันนี้เสื่อมลง
ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ไม่ปฏิเสธว่า วิทยาศาสตร์เจริญมี
คุณค่าที่ปรากฏแก่มวลมนุษย์ ไม่มียุคไหนเทียบเท่า แต่ชาว
ตะวันตกเราเชื่อว่า วิทยาศาสตร์สามารถให้ความรู้แก่
มนุษย์ได้ แต่ไม่สามารถที่จะยกระดับจิตของมนุษย์ให้สูง
ขึ้นได้ มีแต่ทำให้ผู้คนนับถือลัทธิวัตถุนิยม มุ่งแต่ความสุข
ในทางโลก สิ่งต่างๆ ในจักรวาลนี้เกิดขึ้นด้วยความเหมา-
สมของธรรมชาติและความสำเร็จของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้อง
ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่เหมาะสมหนึ่ง จุดศูนย์กลางที่พอดี
หนึ่ง เวลาที่ถูกต้องหนึ่ง

ตำแหน่งที่เหมาะสมนั้นหมายถึงตำแหน่งที่ต้องอยู่
อย่างพอเหมาะพอดี จุดศูนย์กลางนั้นหมายถึงความเจริญ
อยู่ในกฎเกณฑ์ เวลาที่ถูกต้องนั้นหมายถึงสิ่งแวดล้อมที่
ต้องการในขณะนั้น หากสวรรค์ต้องการให้สิ่งหนึ่งสิ่งใด
เหลืออยู่ ย่อมไม่ให้เจริญเกินขอบเขตของความเจริญ นี่คื
บ่อเกิดของความสมดุลตามกฎหมายแห่งธรรมชาติ ความเหมา-
สมและดีงามของสิ่งใด ๆ ไม่มีขอบเขตแห่งความเก่าแก่
พิสูจน์จากจักรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม
ที่วิจิตรงดงาม เป็นมรดกของมนุษยชาติที่บรรพบุรุษมอบ
ไว้ให้แก่เราเป็นเวลานานแสนนานมีคุณค่าอย่างยิ่ง ที่ไม่ได้
เสื่อมโทรมแม้แต่น้อย ศิลปะไม่มีลัทธิ ศาสนา และกาลเวลา
ศิลปะเท่านั้นที่หล่อเลี้ยงจิตใจมนุษย์มาตราบเท่าทุกวันนี้
เหตุไฉนประเพณีวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษมอบไว้ให้แก่เราจึง
ถูกทอดทิ้งบ้าง ทำลายบ้างทั้งๆ ที่วัฒนธรรมประเพณีนั้น
เหมาะสมกับสังคมมนุษย์และสิ่งแวดล้อมของเรา

โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอยากให้มนุษย์ร่วมโลก รู้จัก
ประเพณีและวัฒนธรรมของเรา เพราะเชื่อว่าจะเป็นประ-
โยชน์แก่มวลมนุษย์ อย่างน้อยก็เป็นเครื่องเตือนใจของผู้ที่

attention of the world population to come to witness our art, customs and culture. I am certain that in one day or another they will benefit the noble spirit and will be a good reminder to those who are drawn to materialism. Thus "Muang Boran" has been created. This may remedy the existing moral deterioration of human society. But whether or not this great problem can be solved and can achieve its aim, and who will solve it, my answer is that it will not be an individual but everybody together. It centuries is not a matter of time from morn till night. It is to be months, years and even centuries! There is an old saying that "To build a hill, a lump of earth has its own value". This can be compared with a traveller. Each step contributes and has its own value. To complete the building of one hill, it has to depend on the first lump of earth. To reach the end of the journey, it has to depend on first step. If my own motto is not consonant with those who uphold that the present society is right and should advance its course further, I am compelled to implore them to do justice to what justice is. Seek goodness from the thing that we hate ; seek badness from the one you love, in order that these can be in evidence to help judging the Thai art, customs and culture of old ; and whether they are as valuable as I judge them to be.

What will be the result ?

I leave it to Heaven to ordain.

P. Krirakbhorn

MUANG BORAN

Km. 33 (old) Sukhumvit Road, Bangpoo

Tel. / Fax No. 323-9253

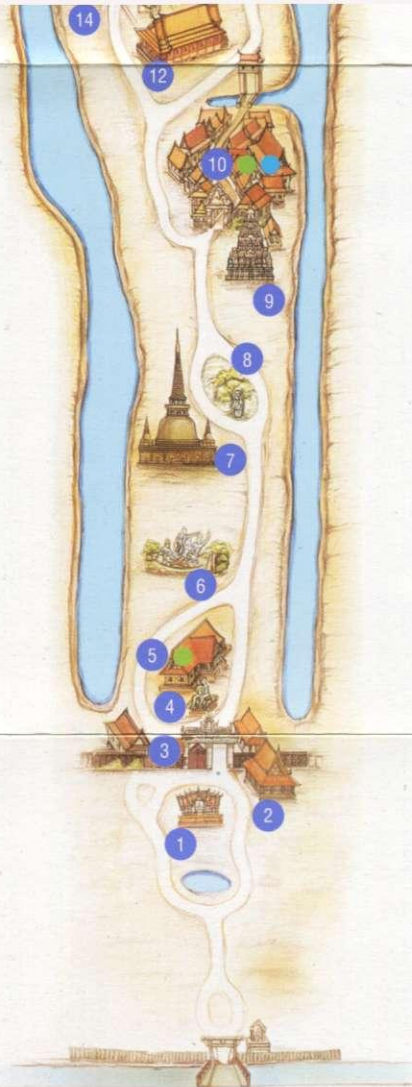
MUANG BORAN

1. The Royal Stand
2. The Information Pavilion
3. The City Wall and Gate
4. I-nan Garden

37. The Courage of The People of
Bang Rachan
38. The Thai Hamlet from the Central Plains
39. The Gateway of Wat Pho Prathan Chang

69. Phra That Narai Cheng Weng,
Sakon Nakhon
70. The Larn Chang Scripture Repository
71. Phra That Phanom, Nakhon Phanom

1. The Royal Stand
2. The Information Pavillion
3. The City Wall and Gate
4. I-nao Garden
5. The City Sala
6. The Manohra Garden
7. The Stupa of Phra Mahathat, Nakhon Si Thammarat
8. The Pallava Group of Images
9. The Stupa of Phra Mahathat, Chaiya, Surat Thani
10. The Old Market Town
11. The Water Closets from a Monastery
12. The Tiger King's Palace, Phetchaburi
13. The Scripture Repository and The Bell Tower
14. The Prang of Phra Mahathat Ratchaburi
15. The Palace Garden
16. The Audience Hall at Thonburi
17. The Buddha Image of Dvaravati Period
18. The Dvaravati House
19. Khun Phaen House
20. The Great Battle of Yuthahathi
21. Krom Phra Ratchawang Borworn Maha Surasinghanat
22. Three Pagoda Pass
23. The Dusit Maha Prasat Palace, Bangkok
24. Rattanakosin Dwelling
25. The Viharn at Wat Phra Si Sanphet, Ayutthaya
26. The Chom Thong Palace Hall
27. The Sanphet Prasat Palace
28. Ramayana Garden
29. Kham Yad Palace Hall
30. The Phra Kaew Pavillion
31. Khun Chang Khun Phaen Garden
32. The Fruit-Shape Tower (Prang Mafuang), Chai Nat
33. The Footprint of the Lord Buddha, Saraburi
34. A Monk's Residence
35. Prang Sam Yod, Lop Buri
36. The Viharn of Wat Pho Kao Ton, Sing Buri
37. The Courage of The People of Bang Rachan
38. The Thai Hamlet from the Central Plains
39. The Gateway of Wat Pho Prathap Chang, Phichit
40. The Krai Thong Garden
41. The Prang of Wat Chulamani, Phitsanulok
42. The Sukhothai Viharn
43. The Garden of the Gods
44. The Fortified Wall around Muang Kamphaeng Phet
45. The Floating Market
46. The Viharn of Wat Phrao, Tak
47. The Lotus-bud Tower
48. The Bench of Public Appeals, Sukhothai
49. Noen Prasat, Sukhothai
50. The Grand Hall of Wat Mahathat, Sukhothai
51. The Main Chedi of Wat Mahathat, Sukhothai
52. The Phra Lo Garden, Phare
53. Ho Kham, Lampang
54. The Chedi of Cham Thewi, Lamphun
55. Wat Chong Kham, Lampang
56. The Viharn at Sa-moeng, Chiang Mai
57. The Seven Spires Pagoda, Chiang Mai
58. The Viharn of Wat Chiang Khong, Chiang Rai
59. The Water Hall
60. The Northern Thai Village
61. Phra That Chom Kiti, Chiang Rai
62. The Viharn of Wat Phumin, Nan
63. Phra That Si Song Rak, Loei
64. The Mondop Containing Footprints of The Lord Buddha, Uttaradit
65. The Yamaka Patihan
66. Phra That Bang Phuan, Nong Khai
67. The Shrines
68. The Garden of Pha Daeng Nang Ai
69. Phra That Narai Cheng Weng, Sakon Nakhon
70. The Larn Chang Scripture Repository
71. Phra That Phanom, Nakhon Phanom
72. Prasat Hin Khao Phra Viharn, Srisaket
73. The Reclining Buddha
74. Nong Usa's Look-out Tower
75. The Anthropological Museum
76. Phra That Ya Khu, Kalasin
77. Ku Khu Mahathat, Maha Sarakham
78. Prasat Hin Nong Ku, Roi Et
79. The Garden of the Prince of the Golden Conch
80. The Prang at Si Thep, Phetchabun
81. An Image of Hindu Deity with a Mitred Crown
82. Meditation Retreats
83. An Image of the Seated Buddha under the Heads of Naga
84. The Thai - Songdam's Village
85. The Stupa of Wat Phra That Sam Muen, Chaiyaphum
86. The Phimai Sanctuary
87. Prasat Hin Phanom Rung, Buriram
88. The Octagonal Sala
89. The Churning of the Sea
90. Prasat Sikhoraphum, Surin
91. Viharn Dvaravati
92. The Garden of Sacred Stupa
93. Prasat Hin Sadok Kok Thom, Sa Kaeo
94. The Ancient Theatrical Pavillion
95. The Hall of Wat Nimit, Trat
96. The Garden of Phra Aphaimani, Rayong
97. The Old Sea Wall at Chachoengsao
98. The Red Block Fort, Chanthaburi
99. The Shrine Housing the City Pillar

- WC
- Beverage
- Food & Beverage

OBJECTIVE

Ancient cities, ruins or architecture are historic and constitute the splendors of the past. The past is the time, gone by, and its period represents a definite portion of time fixed by events occurring in nature or man-made in history, which follow one after another. The difference is that one precedes the other in the manner of the sun and the moon, which take turns to give brightness to provide days, months and years. All phenomena have no point of beginning that can be clearly seen. There is a rotation-each following the other in regular order in a cycle. The effect to-day follows the cause of yesterday. The change of tomorrow is what happens to-day. Therefore, man must know the events of the past. If we have no knowledge of the past, it is somewhat like a vessel without a compass and a rudder on the high sea. What will happen to that vessel is a matter of grave concern.

Moreover, great harm is derived from ignorance, but more harm still is caused by not knowing truly and yet pretending to know. The result is sure to be ruinous. In ancient as well as in present times, the successes and failures in innumerable cases result from such cause. True knowledge in art requires the time to study pass and encounter many difficulties in bringing the unknown to light.

Nowadays everything seems to become narrower and narrower. A tiny thing, which occurs in one small corner of the world, may be able to stir all over the globe. Thus I am perturbed by the anxiety that the changing of the modern society, due to pressure of material things coupled with the present East and West cultures facing each other in a violent manner, might become still more serious. All the intellectuals or pundits should take special notice. Even those who hold their own bibles as

their refuge for centuries have to leave their beliefs and turn to consider matters which they think antagonistic.

I strongly believe that the morality of the world population is deteriorating. And at the same time I cannot deny the advancement of science that is so valuable to mankind, incomparable in any era. We Asians, believe that the scientific approach can bring knowledge to human beings. But it cannot elevate the spirit of man. It has only paved the way for materialists in their search for worldly happiness.

Everything has to depend on the suitable position, right nucleus and right time. The suitable position means the position that is rightly appropriate. The nucleus means growth under limitation. The right time means the needed environment at the time. If heaven needs something to remain, it will not develop beyond the limitation of growth. This is the state of balance according to the law of nature.

Suitability and beauty have no boundary in age. This can be proven by the existence of art, paintings and architecture that were beautifully created by man as lasting treasures and have been handed down to us by our ancestors. Every piece of art is priceless. Some have become world treasures and adored by art lovers. They seem to have no nationality, no religion, no limit in time. Only art has bestowed the refreshing spirit on human beings up to the present day. Therefore, we should give more serious thought and interest to art.

It is not only Art that has been given to us by our forbears. One must mention Culture here also. Both are linked as a national heritage. Some have been left without care, or in other words to be carved for by nature, and worse still destroyed by the hand of man. Though culture has been regarded as old-fashioned, yet it is still suitable for human society.

Under the circumstances, I would like to draw the